

بقلم: آقای پورداود

(بقیه از شماره قبل)

مهاجرت پارسیان به هند و سیمتان

روایت دیگری که مؤلف آن معلوم نیست ولی در سال ۱۵۱۱ نوشته شد، از دو پسران بهشت بهر «مرحوم» بهرامشاه که مانک شاه و آسدین شاه باشد صحبت میکند. از اینجا معلوم میشود که این خانواده سمت بزرگی و برتری داشته است. مثل آنکه حالا خانواده سیر Sir جمشید جی بارونت Barquet از پدر پسر سمت ریاست پارسیان دارد.

دوباره در قرن پانزدهم میلادی پارسیان در تمام کجرات پراکنده بودند کم کار آنان روی بخوبی میگذاشت، هر چند که از تعصب مسلمانان مایه آسایش دیگران بود و رفته رفته بتدریج نفوذ مسلمانان هم کم میشد و جا از برای اروپائیان خالی میکردند. در مدت حکومت پرتغالیها که از ۱۵۳۰ تا ۱۶۶۶ طول کشید یعنی در این مدت ۱۳۶ سال چه از مسافرین اروپائی و چه از خود زرتشتیان برخلاف قرون سابقه بیشتر علائم و آثار از پارسیان در دست است از برای نمونه بذکر چند فقره اکتفا میکنم: از جمله طیب پرتغالی کارسیادا اورتا Garcia da orta چهار سال پس از استیلای پرتغالیها یعنی در سال ۱۵۳۴ وارد هندوستان شد و مدت زمانی در این مملکت بسر برد.

در جزو کتاب خود که در خصوص ادویه هندوستان نوشته است از پارسیان کعبایت صحبت میدارد و میگوید در مملکت که بیت تاجر هائی هستند که آنان را کواری Coari «کبر» میگویند و آنان معروف اند به اسپارس Esparci «پارسی» ما پرتغالیها آنها را جهود میخوانیم ولی جهود نیستند، کسانی هستند که از ایران آمدند. در مدت سلطنت پرتغالیها پارسیان آزادی مذهب نداشتند. بسا در نوشته های

زرتشتیان از جمله در قاصه زرتشتیان هندوستان میخوانیم که پارسیان از دست پرتغالیها از شهر دیگری فرار میکردند، مخصوصاً کاراکا داستانی در این خصوص ذکر میکند و میگوید که سبب گریختن پارسیان از شهر تانا این است که پرتغالیها میخواستند بزور آنان را عیسوی کنند چنانکه در شهر تیمباکتو Timbaktou با هندوان همین سلوک کردند، کشیشهای کاتولیک پرتغالی با تمام قوای خویش در اینکار میکوشیدند و حکومت محل نیز در این خصوص فرمانی صادر نمود، چون زرتشتیان در خود قوه مدافعه ندیدند، برای رهایی خود تدبیری اندیشیدند، پس از چندی مشورت گروهی از نمایندگان آنان نزد حاکم رفته اظهار نمودند که به میل و رغبت عموم زرتشتیان حاضرند بدین عیسوی در آیند ولی باید ما را چند روز مهلت دهید تا یکبار دیگر در مقابل آتش مقدس ایستاده خدای خود را ستایش کنیم و پس از نیایش از شعله ایزدی که هزاران سال است با ما نوسیم وداع گوئیم، آن وقت مجلس جشنی آراسته شادمانی کنیم و آنرا برای آمین نو خود فال نیک شمرده با دل خوش آنرا استقبال نمائیم و در روز یکشنبه آینده عموماً غسل تعمید نموده رسماً عیسوی شویم. پرتغالیها درخواست آنان را صمیمی پنداشته التماسشان پذیرفتند حاکم اعلان داد که کسی در هنگام جشن پارسیان ممانعی برای شادمانی آنان پیش نیاورد و آنان را آزاد بگذارد. پارسیان در روز موعود جشن باشکوهی آراسته سران و بزرگان شهر و سروران پرتغالیها را بمجلس خویش خواندند، لوازم شادمانی از هر قسم فراهم بود. رقص و نوازندگی بیش از پیش حریفان را بپاده پیمائی تشویق میکرد بغرور پرتغالیها مستی هم افزوده شد. چنان از خود بیرون رفتند که پای از دست نشناختند میزبانان هوشیار میهمانان را در وجد و طرب نوازندگی و رقص سرگرمی میکذاشته با آسایش و آرامی از دروازه شهر گذشتند طوری در تدبیر خویش کامیاب شدند که بیست مایل راه را بخوشی پیموده بمقصد خویش بشهر کلیان Kalyan رسیدند. ناتمام